

Dosarul nr.3ra-589/2020

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (L. Holevițaia)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Negru, A. Pahopol, A. Bostan)

Î N C H E I E R E

10 iunie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tonciuc Vladimir, reprezentat de avocatul Ion Păduraru,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Tonciuc Vladimir împotriva Băncii Naționale a Moldovei, persoană terță, Banca Comercială „Energbank” Societate pe Acțiuni cu privire la anularea în parte a actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 21 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 23 aprilie 2019, Tonciuc Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva Băncii Naționale a Moldovei, persoană terță B.C. „Energbank” SA cu privire la anularea în parte a actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea cererii a indicat că, potrivit Hotărîrii Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei (în continuare BNM) nr.14 din 11 ianuarie 2019 cu privire la desemnarea administratorilor temporari ai B.C. „Energbank” SA, a fost dispusă înlocuirea membrilor Consiliului băncii Tonciuc Vladimir, Usatî Valerii, Covanji Natalia, Plop Mihail, Dimov Ghenadii și a membrilor Comitetului de conducere al băncii Slabodean Sergiu și Teslev Vasile, cu administratorii temporari desemnați de BNM potrivit punctului 2 din aceeași hotărîre - Ropot Ion și Balanov Galina (punctul 1). În punctul 1 din dispozitivul Hotărîrii comunicate este specificat că împuternicirile membrilor Consiliului și ai Comitetului de conducere nominalizați încetează din data emiterii hotărîrii.

A notat că, Hotărîrea Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei (BNM) nr.14 din 11 ianuarie 2019 a fost comunicată reclamantului Tonciuc Vladimir prin scrisoarea nr.09-01115/4/174 din 18 ianuarie 2019 (expediată prin poștă la 22.01.2019).

A menționat că, potrivit art.14 din Legea contenciosului administrativ nr.793/10.02.2000 și art.11 alin.(51) din Legea 548/1995 cu privire la Banca

Națională a Moldovei, a contestat actul administrativ cu cererea prealabilă din 25.02.2019.

A comunicat că, BNM a respins cererea prealabilă prin hotărârea Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr.86 din 25.03.2019, care a fost comunicată reclamantului prin scrisoarea nr.16-002/2/962 din 25 martie 2019.

A relevat că, Hotărârile Comitetului executiv ale BNM nr.14 din 11 ianuarie 2019 și nr.86 din 25.03.2019 sunt ilegale și neîntemeiate în privința reclamantului Tonciuc Vladimir.

A susținut că în hotărârea Comitetului executiv al BNM nr.14 din 11.01.2019 este indicat temeiul legal pentru emiterea actului administrativ contestat - art.5 alin.(1) lit.d), art.11, art.27 din Legea 548-XIII din 21.07.1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, art.139 alin.(1) lit.b) din Legea nr.202 din 06.10.2017 privind activitatea băncilor, art.46-53 din Legea nr.232 din 03.10.2016 privind redresarea și rezoluția băncilor. Specifică și faptul că temeiurile legale pentru desemnarea administratorilor temporari ai B.C. „Energbank” S.A. și înlocuirea temporară a organului de conducere al băncii sunt prevăzute la art.46-53 din Legea nr.232 din 03.10.2016 privind redresarea și rezoluția băncilor. Din analiza punctului 1 din Hotărârea Comitetului executiv al BNM nr.14 din 11 ianuarie 2019 consideră că Hotărârea contestată a fost emisă cu încălcarea legii.

Prevederile legale aplicabile, pe care se bazează actul administrativ contestat, nu prevăd dreptul BNM de a înlocui selectiv unii membri ai organului de conducere al băncii. În acest sens consideră lipsită de temei legal argumentarea din Hotărârea Comitetului executiv al BNM nr.86 din 25 martie 2019 (secțiunea I, pag.2) că în temeiul art.46 al Legii 232/2016 BNM a înlocuit unii membri ai Consiliului, deoarece atribuția BNM stipulată la art.46 ar cuprinde „dreptul BNM (de a înlocui organul de conducere atât integral, cât și parțial (pe unii membri ai acestuia)”, deoarece norma invocată (art.46 din Legea nr.232 din 03.10.2016) este expresă și clară, nu lasă loc pentru astfel de interpretare largă și aplicare discreționară.

La fel, a remarcat că prevederile legale aplicabile, pe care se bazează actul administrativ contestat - art.46 alin.(2) din Legea nr.232 din 03.10.2016, stipulează expres doar două opțiuni la care poate recurge autoritatea competentă – BNM: 1) fie înlocuirea temporară a organului de conducere al băncii; 2) fie conlucrarea temporară cu organul de conducere al băncii. Aceste opțiuni sunt menționate și în Hotărârea Comitetului executiv al BNM nr.86 din 25 martie 2019 (secțiunea I, pag.2). Nici una din normele art.46-54 nu se referă la înlocuirea membrului organului de conducere. Interpretarea promovată de BNM contravine art.53 din Legea 232/2016 BNM coroborat cu art.66 din Legea nr.1134-XIII din 2 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni, care se referă la desemnarea și revocarea membrilor organului de conducere în corpore, și nu individual (face trimitere la art.53 din Legea 232/2016 și la art.66 din Legea nr.1134/1997).

Atrage atenția reclamantului că prevederile legale aplicabile, pe care se bazează actul administrativ contestat, nu prescriu încetarea împuternicirilor membrilor organului de conducere al băncii care este înlocuit cu administratorul temporar.

A subliniat că, înlocuirea unuia sau mai multor membri ai organului de conducere a băncii este prevăzută la lit.d) alin.(2) art.42 din Legea nr.232 din 03.10.2016, în cazul persoanelor care se dovedesc necorespunzătoare pentru exercitarea atribuțiilor lor. De asemenea, înlocuirea organului de conducere al băncii,

în ansamblul său, sau a unor membri ai acestuia, în termenul și condițiile prevăzute de BNM, este prevăzută la art.45 din aceeași Lege. Pentru situațiile reglementate prin aceste norme BNM nu efectuează, ci solicită înlocuirea organului de conducere al băncii sau a unor membri ai organului de conducere al băncii, iar desemnarea noilor membri este efectuată în conformitate cu prevederile Legii nr. 1134-XIII din 2 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni, urmată de aprobarea BNM. Astfel, în cazurile date are loc încetarea împuternicirilor membrilor organului de conducere al băncii cu respectarea drepturilor acționarilor de a-și exprima votul cu privire la constituirea organelor de conducere ale băncii și încetarea împuternicirilor acestora. Spre deosebire de prevederile art.42 și art.45 din Legea nr.232 din 03.10.2016, aplicarea măsurilor stipulate la art.46-53 din Legea nr.232 din 03.10.2016 se efectuează direct de către BNM în calitate de autoritate competentă, prin derogare de la dispozițiile privind desemnarea și revocarea membrilor organelor de conducere, cuprinse în Legea nr.1134-XIII din 2 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni. În aceste condiții, în calitate sa de autoritate competentă, BNM este în drept să emită acte care trebuie să dispună strict în limitele normelor aplicate, în cazul dat, se referă la art.46-53 din Legea nr.232 din 03.10.2016, care nu prevăd dreptul BNM de a dispune înlocuirea selectivă a unor membri ai organelor de conducere ale băncii și încetarea împuternicirilor acestora.

În concluzie, reclamantul a constatat că punctul 1 din Hotărârea Comitetului executiv al BNM nr.11 din 11 ianuarie 2019 în partea ce ține de înlocuirea selectivă a unor membri ai Consiliului B.C. „Energbank” S.A., inclusiv a reclamantului Tonciuc Vladimir, cu administratorii temporari desemnați de BNM nu are suport legal, contravine prevederilor exprese ale art.46 alin.(2) Legea nr.232 din 03.10.2016. În această parte actul contestat este neîntemeiat și subiectiv, lasă loc pentru interpretări și suspiciuni privind motivele înlocuirii reclamantului Tonciuc Vladimir care se bucură de reputație în societate și încrederea acționarilor băncii.

A afirmat reclamantul că din formularea actului contestat implicit apar presupuneri că anume reclamantul ar fi săvârșit anumite fapte care pot fi și au fost sancționate de BNM prin încetarea calității de membru al Consiliului, în comparație cu alți membri care nu au fost înlocuiți. Aceste concluzii rezultă chiar din argumentele Hotărârii Comitetului executiv al BNM nr.86 din 25 martie 2019 (secțiunea 1, pag. 3) - BNM se referă la limbajul juridic utilizat la lit.b) alin.(2) art.316 din Legea nr.232 din 03.10.2016 privind măsurile care pot fi aplicate în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la art.315 – „b) interzicerea temporară a exercitării unor funcții într-o bancă de către orice membru al organului de conducere al băncii în cauză.” Or, aceste măsuri semnifică sancționarea membrului pentru careva fapte comise/constatate, dar actul contestat nu a fost emis în privința reclamantului Tonciuc Vladimir potrivit alin.(2) art.319 din Legea nr.232 din 03.10.2016 - nu cuprinde elementele de identificare a reclamantului ca persoană vinovată, nu descrie fapte și circumstanțe legate de careva fapte imputabile reclamantului, nu indică scopul sancționator în raport cu reclamantul.

Hotărârea Comitetului executiv al BNM nr.14 din 11 ianuarie 2019, punctul 1, este ilegală în partea ce ține de încetarea împuternicirilor unor membri ai Consiliului și ai Comitetului de conducere a B.C. „Energbank” S.A., deoarece nu există o prevedere legală care ar permite BNM să dispună astfel. Caracterul abuziv al punctului 1 din Hotărârea Comitetului executiv al BNM nr.14 din 11 ianuarie 2019

în această parte rezultă și din punctul 3 al actului contestat, care prevede desemnarea administratorilor temporari pentru o perioadă de 12 luni, ceea ce corespunde dispozițiilor art.52 din Legea nr.232 din 03.10.2016, iar înlocuirea temporară nu implică încetarea calității de membru.

A solicitat anularea punctului 1 din Hotărârea Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr.14 din 11 ianuarie 2019 „Cu privire la desemnarea administratorilor temporari ai B.C. „Energbank” SA, în partea ce se referă la înlocuirea și încetarea împuternicirilor reclamantului în calitate de membru al Consiliului B.C. „Energbank” SA, anularea Hotărârii Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr.86 din 25 martie 2019 privind respingerea cererii prealabile a reclamantului și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 22 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Tonciuc Vladimir, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 21 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Tonciuc Vladimir și s-a menținut hotărârea din 22 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea deciziei, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a elucidat și constatat circumstanțele pricinii, a verificat și apreciat obiectiv probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

A specificat că hotărârea contestată, a fost adoptată în conformitate cu prevederile Legii nr.232 din 03.10.2016 privind redresarea și rezoluția băncilor și competența BNM de reglementare și supraveghere a activității băncilor, a calității acționariatului lor și de aplicare a măsurilor specifice față de bănci, inclusiv în cadrul regimului juridic denumit „Intervenția timpurie”.

Astfel, dreptul, cazurile și măsurile specifice de intervenție a BNM în administrarea unei bănci sînt prevăzute și reglementate de Legea nr.232/2016, titlul III „Intervenție timpurie” (art.42-54). Instituția de „intervenție timpurie” și măsurile aplicate de BNM în cadrul acesteia au ca scop rezolvarea la etapa timpurie sau prevenirea agravării deficiențelor identificate în activitatea unei bănci. Porivit legii, în intervenția timpurie, BNM are dreptul să desemneze într-o bancă unul sau mai mulți administratori temporari și să-i investească cu atribuții și competențe de administrare a băncii.

În context, conform prevederilor Legii nr.232/2016: - în cazul în care capitalul băncii este deținut în proporție de cel puțin 50% de persoane care nu dispun de permisiunea BNM, dacă aceasta este obligatorie conform legii, BNM poate desemna unul sau mai mulți administratori temporari ai băncii (art.46 alin. (1)); - BNM poate desemna orice administrator temporar, proporțional circumstanțelor date, fie pentru a înlocui temporar organul de conducere al băncii, fie pentru a conlucra temporar cu organul de conducere al băncii (art. 46 alin. (2)); - BNM atribuie administratorului temporar, la momentul desemnării acestuia, competențele care îi revin, în funcție de circumstanțele date. Competențele pot include unele dintre sau toate competențele organului de conducere al băncii în conformitate cu actele constitutive ale băncii și cu legislația națională aplicabilă, inclusiv competența de a exercita unele dintre sau toate funcțiile administrative ale organului de conducere al băncii (art. 47 alin. (1)); - perioada de desemnare a unui administrator temporar nu trebuie să depășească un

an. BNM poate prelungi, în mod excepțional, perioada de desemnare a unui administrator temporar, ori de câte ori este necesar, în cazul în care condițiile privind desemnarea administratorului temporar continuă să fie îndeplinite (art. 52); - în exercitarea competențelor sale decurgând din această lege în relație cu o bancă, BNM are în vedere natura activității desfășurate, structura acționariatului, profilul de risc, dimensiunea, statutul juridic și gradul de interconectare al acesteia cu sistemul financiar în general, extinderea și complexitatea activității acesteia (art.1 alin. (2)).

Completul judiciar nu a reținut argumentele apelantului, precum că Hotărârea Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr.14 din 11 ianuarie 2019 a fost emisă prin aplicarea și/sau interpretarea eronată și extensivă a prevederilor legale aplicabile, în sensul că BNM nu era în drept să înlocuiască selectiv unii membri ai organului de conducere a băncii, ci doar să înlocuiască organul de conducere în corpore. Or, prin prisma legislației, BNM, în calitate de autoritate competentă, poate desemna orice administrator temporar, proporțional circumstanțelor date: 1) fie pentru a înlocui temporar organul de conducere al băncii, 2) fie pentru a conlucra temporar cu organul de conducere al băncii și specifică acest lucru în decizia sa la momentul desemnării.

Decizia BNM de a înlocui, cu administratorii temporari, unii membri ai Consiliului și Comitetului de conducere al B.C. „Energbank” S.A., dar nu întreaga componență a acestor organe, a fost luată proporțional circumstanțelor cazului. Astfel de soluție - de a înlocui pe unii membri ai organelor de conducere și a menține în funcție pe alții (doi din șapte în Consiliul și doi din patru în Comitetul de conducere) - ține cont de faptul că unii membri au fost aleși în funcție de către acționarii ce acționează concertat și dețin peste 50% din capitalul băncii fără a dispune de aprobarea BNM, unii membri sînt independenți în sensul legislației aplicabile, precum și de necesitatea de a asigura continuitatea și regim normal al activității băncii respective, inclusiv acordarea asistenței administratorilor temporari. Aceste și alte circumstanțe luate în considerare de BNM, în principal, sunt reflectate în partea de motivare a Hotărîrii nr. 14 din 11.01.2019.

Respectiv, din aceste considerente și din examinarea sistemică a legii, precum și avînd în vedere că scopul Legii 232/2016, în general, și al regimului de intervenție timpurie, în particular, constă în asigurarea unei conduceri sănătoase și prudente a activității băncii în perioada de soluționare a deficiențelor identificate în structura de proprietate a acesteia, rezultă dreptul BNM de a înlocui temporar și organul de conducere, și membrii organelor de conducere. Or, scopul Legii 232/2016 constă în prevenirea crizelor bancare și asigură rezoluția ordonată a băncilor în curs de a intra în dificultate, minimizând totodată impactul acestora asupra economiei reale și a finanțelor publice. Această lege transpune standardul internațional în domeniul „Atributele-cheie pentru regimuri eficiente de rezoluție”, aprobat în noiembrie 2011 de Consiliul pentru Stabilitate Financiară, precum și Directiva 2014/59/UE privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare.

Completul judiciar, a reținut și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, și a constatat că existența ingerinței în activitatea BC „Energbank” SA este evidentă, or, organul de conducere a băncii a fost înlocuit temporar, respectiva ingerință este prevăzută de lege – art.46 din Legea nr.232 din 03.10.2016 privind redresarea și rezoluția băncilor și urmărește, în mod evident, un scop legitim – asigură rezoluția ordonată a băncii în curs de a intra în dificultate,

minimizând impactul acestora asupra economiei reale și a finanțelor publice și este necesară într-o societate democratică, or, viabilitatea și credibilitatea băncilor sunt factori de un interes public major și măsurile impuse nu sunt disproporționate, prin raportare la scopul legitim urmărit.

În concluzie a statuat că Hotărârea Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr.14 din 11 ianuarie 2019 a fost adoptată de organul de conducere competent al BNM, (Comitetul executiv), este motivată în fapt și în drept, cuprinzând circumstanțele de fapt ale cazului privind deficiențele constatate în activitatea băncii, motivele care au determinat decizia respective a BNM și normele legale pe care se întemeiază. Prin urmare și Hotărârea Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr.86 din 25 martie 2019 privind respingerea cererii prealabile a reclamantului Tonciuc Vladimir este una legală și întemeiată.

La 31 martie 2020 prin intermediul poștei electronice avocatul Zinaida Guțu care reprezenta interesele lui Tonciuc Vladimir a depus recurs împotriva deciziei din 21 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate, cu pronunțarea unei hotărâri noi privind admiterea integrală a acțiunii (f.d. 167-175).

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, indicând că prevederile art.46-53 din Legea nr. 232 din 03.10.2016 privind redresarea și rezoluția băncilor nu prevăd dreptul BNM de a dispune prin act administrativ înlocuirea directă, selectivă și nominală a unor membri ai organului de conducere al băncii, în privința căreia sunt dispuse măsuri de „intervenție timpurie” potrivit Legii nr. 232 din 03.10.2016. Însă, în cazul dedus judecării BNM a emis actul administrativ contestat hotărârea Comitetului executiv al BNM nr. 14 din 11 ianuarie 2019, în temeiul art. 46-53 din Legea nr. 232 din 03.10.2016.

A specificat că instanța de apel conchide, absolut întemeiat, că BNM, în calitate de autoritate competentă, poate desemna orice administrator temporar, proporțional circumstanțelor date: 1) fie pentru a înlocui temporar organul de conducere al băncii, 2) fie pentru a conlucra temporar cu organul de conducere al băncii, însă, instanța de apel a dedus că dispozițiile art. 46 alin. (2) și art. 47 alin. (1) din Legea nr.232/2016 reclamă ca, în exercitarea competențelor decurgând din această lege în relație cu o bancă, inclusiv de desemnare a administratorului temporar, „BNM să acționeze proporțional circumstanțelor cazului” astfel instanța deduce o concluzie eronată.

La fel, instanța de apel a interpretat extensiv/abuziv normele de drept aplicabile or, prevederile alin. (2) art.46 din Legea privind redresarea și rezoluția băncilor nr. 232 din 03.10.2016 este clar și nu lasă loc de interpretări, iar dreptul BNM de a desemna orice administrator temporar, proporțional circumstanțelor date, se referă exclusiv la alegerea unei din cele două opțiuni: desemnarea administratorului temporar pentru a înlocui temporar organul de conducere al băncii sau desemnarea administratorului temporar pentru a conlucra temporar cu organul de conducere al băncii sau desemnarea administratorului temporar pentru a conlucra temporar cu organul de conducere al băncii.

A afirmat că niciuna din normele art. 46-53 nu se referă la înlocuirea directă, selectivă și nominală a membrului organului de conducere.

De asemenea, recurentul a menționat că normele legale aplicabile actului administrativ contestat nu prevăd încetarea împuternicirilor membrilor organului de conducere al băncii care este înlocuit cu administratorul temporar. BNM nu poate dispune încetarea împuternicirilor unui membru al organului de conducere al băncii,

or, aceasta ține de competența exclusivă a adunării generale a acționarilor (art.66 alin. (11) din Legea nr. 1134-XIII din 2 aprilie 1997). Astfel, interpretarea promovată de BNM, acceptată de prima instanță și de instanța de apel contravine flagrant normelor de drept aplicabile.

A invocat că ingerința în activitatea profesională a recurentului Tonciuc Vladimir nu a fost conformă rigorilor art. 8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

A conchis că este contrar principiului supremației legii să justifice legalitatea unui act administrativ cu argumente de genul „respectarea limitelor dreptului discreționar al autorității publice” sau că BNM nu ar trebui să acționeze în strictă conformitate cu legea, ci „proporțional circumstanțelor cazului”, în condițiile în care legea dispune clar privitor la modul și limitele intervenției BNM în activitatea corporativă a unei bănci. Or, obiect al litigiului în prezenta cauză nu este o chestiune de oportunitate a hotărârii Comitetului executiv al BNM nr. 14 din 11 ianuarie 2019, ci problema de legalitate a actului administrative contestat, iar la acest capitol instanța de apel nu și-a îndeplinit misiunea de a-și motiva decizia prin aplicarea și interpretarea adecvată a legii.

La 02 iunie 2020 prin intermediul poștei electronice, BNM a depus referință pe marginea recursului declarat de către Tonciuc Vladimir, solicitând respingerea recursului declarat cu menținerea deciziei contestate.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 21 februarie 2020, iar recurentul a recepționat-o la 26 martie 2020, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 164). Astfel, recursul depus la 31 martie 2020 prin intermediul poștei electronice este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă

caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea 4 recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurent este inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Tonciuc Vladimir, reprezentat de avocatul Ion Păduraru, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh